

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 6C/118/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214201492
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2015:3214201492.8

Rozhodnutie

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom JUDr. Radoslavom Svitanom, PhD., v právnej veci navrhovateľa: CRIF - Slovak Credit Bureau, s.r.o., so sídlom Malý trh 2/A, 811 08 Bratislava, IČO 35 886 013, zastúpeného Advokátskou kanceláriou KUHAJDA, s.r.o., so sídlom Karadžičova 47, 811 07 Bratislava, proti odporcovi: S. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom XXX XX A. R. Č.. XXX, v konaní zastúpenému opatrovníčkou, matkou odporcu E. Š., bytom XXX XX A. R. Č.. XXX, o zaplatenie príslušenstva takto

rozhodol:

Návrh sa v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov konania **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

Návrhom podaným dňa 11.4.2014 navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 138,32 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 38,97 eur od 12.6.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 38,19 eur od 17.7.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 26,16 eur od 14.8.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 29,00 eur od 11.9.2012 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 6,00 eur od 16.10.2012 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 7.5.2012 uzatvoril odporca so spoločnosťou Telefónica Slovakia, s.r.o. (ďalej len „Telefónica“) zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej boli odporcovi poskytnuté elektronické komunikačné služby. Telefónica vyúčtovala odporcovi cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby faktúrou č. 1034464161 na sumu 48,97 eur - z tejto faktúry navrhovateľ uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 38,97 eur, nakoľko na úhradu tejto faktúry bola započítaná záloha vo výške 10,00 eur, ďalej faktúrou č. 1035661654 na sumu 38,19 eur, faktúrou č.1037594961 na sumu 26,16 eur, faktúrou č. 1038826436 na sumu 29,00 eur a faktúrou č. 1041255441 na sumu 6,00 eur. Podaním z 1.8.2012 Telefónica vyzvala odporcu na úhradu dlžnej sumy vo výške 113,32 eur, odporca však uvedenú sumu do podania návrhu neuhradil. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.6.2013 uzatvorenej medzi spoločnosťou Telefónica ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom navrhovateľ nadobudol pohľadávku proti odporcovi.

Súd vydal dňa 22.5.2014 platobný rozkaz, ktorý sa však nepodarilo doručiť odporcovi, preto ho súd uznesením z 29.12.2014 zrušil. Keďže sa súdu nepodarilo zistiť súčasný pobyt odporcu, súd uznesením z 29.12.2014 ustanovil odporcovi opatrovníčku pre toto konanie.

Opatrovníčka odporcu doručila súdu kópiu podacieho lístka na sumu 138,32 eur (odoslanú na adresu navrhovateľa dňa 9.9.2014) a k tomu uviedla, že ide o potvrdenie o tom, že uhradili požadovanú čiastku. V reakcii na toto podanie navrhovateľ doručil súdu čiastočné späťvzatie návrhu, v ktorom uviedol, že

berie návrh späť v časti istiny vo výške 138,22 eur, keďže túto istinu odporca uhradil poštovou poukážkou dňa 9.9.2014, avšak naďalej si uplatňuje úroky z omeškania tak ako boli uvedené v návrhu do dňa zaplatenia istiny (t. j. do 9.9.2014) v celkovej výške 25,85 eur. Súd uznesením z 29.12.2014 č. k. 6C/118/2014-57 zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 138,22 eur, takže predmetom konania zostali iba úroky z omeškania.

Vzhľadom na skutočnosť, že v zmysle § 29 ods. 6 a § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) ide o drobný spor, súd konal a rozhodol podľa § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi založenými v spise, a to najmä: zmluva o poskytovaní verejných služieb zo 7.5.2012, faktúry č. 1034464161, č. 1035661654, č. 1037594961, č. 1038826436, č. 1041255441, pokus o zmier z 1.8.2012, zmluva o postúpení pohľadávok z 24.6.2013 s príslušnou časťou prílohy č. 1 (zoznam postúpených pohľadávok), poštový poukaz - podací lístok z 9.9.2014, a zistil tento skutkový stav:

Spoločnosť Telefónica a odporca uzavreli dňa 7.5.2012 zmluvu o poskytovaní verejných služieb. Na základe tejto zmluvy poskytla spoločnosť Telefónica odporcovi pripojenie k verejnej telefónnej sieti a fakturovala mu cenu za poskytnutie služieb. Spoločnosť Telefónica vystavila odporcovi tieto faktúry: faktúru č. 1034464161 na sumu 48,97 eur so splatnosťou 11.6.2012 (na túto faktúru zaplatil odporca zálohu 10,- eur), faktúru č. 1035661654 na sumu 38,19 eur so splatnosťou 16.7.2012, faktúru č. 1037594961 na sumu 26,16 eur (z toho 10,- eur ako „poplatok za obmedzenie služieb“ a 6,- eur ako „upomienka“) so splatnosťou 13.8.2012, faktúru č. 1038826436 na sumu 29,- eur (celá suma 29,- eur označená ako „poplatok za odpojenie“) so splatnosťou 10.9.2012 a faktúru č. 1041255441 na sumu 6,- eur (celá suma 6,- eur označená ako „upomienka“) so splatnosťou 15.10.2012. Odporca ani jednu z vyššie uvedených faktúr neuhradil, zaplatil len zálohu 10,- eur. Spoločnosť Telefónica listom z 1.8.2012 označeným ako pokus o zmier vyzvala odporcu na úhradu pohľadávky vo výške 113,32 eur. Spoločnosť Telefónica zmluvou o postúpení pohľadávok z 24.6.2013 postúpila pohľadávky voči odporcovi na navrhovateľa. Dňa 9.9.2014 odporca uhradil navrhovateľovi poštovou poukážkou sumu 138,32 eur.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom k 9.11.2011, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z., účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 517 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa (spoločnosťou Telefónica) a odporcom bola uzavretá zmluva o poskytovaní verejných služieb podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. Túto zmluvu súd vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže v zmluve bol odporca označený ako fyzická osoba - nepodnikateľ a navrhovateľ nepreukázal ani netvrdil opak. V zmysle ustálenej judikatúry na hodnotenie zmluvy ako spotrebiteľskej zmluvy nemá vplyv to, že bola uzavretá na základe ustanovení osobitného zákona (v tomto prípade zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách). Ustanovenia osobitného zákona síce predstavujú lex specialis vo vzťahu k všeobecnej úprave Občianskeho zákonníka, avšak osobitné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, najmä kontroly neprijateľných zmluvných podmienok, je aj tak potrebné aplikovať.

Na základe zmluvy navrhovateľ poskytoval odporcovi službu pripojenia k telefónnej sieti. Odporca napriek svojej zákonnej i zmluvnej povinnosti uhradil vystavené faktúry za túto službu až po dlhšom čase po ich splatnosti, a to 9.9.2014. Navrhovateľ mal nárok na úhrady za služby, ktoré odporcovi skutočne poskytol, a keďže odporca bol s týmito úhradami v omeškaní, navrhovateľ mal nárok aj na úroky z omeškania.

Navrhovateľovi resp. jeho právnemu predchodcovi však nevznikol nárok na úhradu poplatkov za upomienky, ako ich fakturoval faktúrami č. 1037594961 a č. 1041255441 (v oboch prípadoch po 6,-eur). Tieto položky boli na oboch faktúrach označené ako „upomienka“, navrhovateľ však nepreukázal a ani neuviedol, kedy upomienky vystavil a akým spôsobom ich doručil odporcovi. Nie je ani jasné, či navrhovateľ uplatňoval poplatok za upomienku podľa cenníka (cenník navrhovateľ súdu nepredložil), alebo ako náhradu skutočných nákladov, ktoré mu vznikli pri vystavení a odoslaní upomienok (tieto náklady však súdu nepreukázal). Ak by malo ísť o náhradu skutočných nákladov, súd konštatuje, že navrhovateľ nepredložil žiaden dôkaz a ani vyúčtovanie nákladov, ktoré boli preňho spojené s vystavením a odoslaním upomienok, nepredložil ani samotné upomienky. Ak by malo ísť o poplatok v zmysle cenníka, k tomu súd uvádza, že takýto poplatok by bolo potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to jednak preto, lebo vyžaduje úhradu nákladov v paušalizovanej sume bez toho, aby bol dodávateľ povinný preukazovať skutočnú výšku týchto nákladov - v konečnom dôsledku tak tento poplatok zbavuje dodávateľa dôkazného bremena, ktoré by inak musel niesť [§ 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka]. Okrem toho to umožňuje dodávateľovi uplatňovať poplatky za upomienky bez kontroly zo strany spotrebiteľa, teda vyhotoviť napríklad ľubovoľný počet upomienok, na základe čoho môže účtovať poplatky resp. tzv. náklady za vystavenie upomienky ľubovoľne často. Poplatok za upomienku vo výške stanovenej v cenníku z vyššie uvedených dôvodov spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, je teda v rozpore s ustanovením § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Okrem toho, ako už bolo uvedené, navrhovateľ cenník súdu nepredložil, teda pokiaľ ide o účtovaný poplatok za upomienku, aj keby tento poplatok nebol považovaný

za neprijateľný, navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno o správnosti vyrúbenia tohto poplatku podľa cenníka.

Navrhovateľovi resp. jeho právnomu predchodcovi nevznikol nárok ani na úhradu „poplatku za obmedzenie služieb“ vo výške 10,- eur (súčasť faktúry č. 1037594961) a ani „poplatku za odpojenie“ vo výške 29,- eur (faktúra č. 1038826436), a to z dôvodu, že obmedzenie služieb resp. odpojenie (aj keby k nemu došlo z dôvodu, že zákazník riadne neplatil úhrady za poskytnuté služby) považuje súd za úkon vykonaný výlučne v záujme právneho predchodcu navrhovateľa, nie v záujme odporkyne (spotrebiteľa), preto nie je možné za takýto úkon odporkyni ako spotrebiteľovi účtovať poplatok. Okrem toho však navrhovateľ nepredložil súdu cenník dohodnutý medzi ním a odporkyňou, navrhovateľ teda ani nepreukázal, že takýto poplatok (za obmedzenie služieb a za odpojenie) bol medzi ním (jeho právnym predchodcom) a odporkyňou vopred dohodnutý, teda nepreukázal nárok na tento poplatok a neunesol ani dôkazné bremeno o správnosti vyrubenia tohto poplatku.

Súčet súm platieb za skutočne poskytnuté služby (bez poplatkov za upomienky, za obmedzenie služieb a za odpojenie) podľa faktúr č. 1034464161 (48,97 eur), č. 1035661654 (38,19 eur) a č. 1037594961 (26,16 eur mínus 10,- eur poplatok za obmedzenie služieb a mínus 6,- eur poplatok za upomienku) tak predstavuje 97,32 eur, na ktoré mal navrhovateľ nárok. Keďže navrhovateľ uviedol, že uhradená záloha vo výške 10,00 eur bola započítaná na čiastočnú úhradu faktúry č. 1034464161, po započítaní zaplatenej zálohy mal navrhovateľ nárok na úhradu vo výške 87,32 eur.

Keďže odporca bol v omeškaní so zaplatením tejto úhrady (sumy 87,32 eur), navrhovateľovi vznikol aj nárok na úroky z omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej-ktorej faktúry až do zaplatenia (9.9.2014). Navrhovateľovi však vznikol nárok na úroky z omeškania len z tých (vyššie uvedených) súm, ktoré predstavujú poplatky za skutočne poskytnuté služby, nie z poplatkov za upomienky, za obmedzenie služieb a za odpojenie.

Odporca však dňa 9.9.2014 uhradil vyššiu sumu než na akú mal navrhovateľ nárok (zaplatil 138,32 eur). Tú časť platby odporcu, ktorá prevyšuje navrhovateľov nárok na úhrady za skutočne poskytnuté služby (87,32 eur) treba preto započítať ako úhradu úrokov z omeškania (rozdiel je 51 eur, podľa výpočtu navrhovateľa však úroky z omeškania predstavujú 25,85 eur). Teda úhradou odporcu z 9.9.2014 sú kryté nároky navrhovateľa v plnom rozsahu, vrátane úrokov z omeškania. Súd preto návrh na určenie povinnosti zaplatiť úroky z omeškania v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože každý z nich mal vo veci len čiastočný úspech. Súd pritom zohľadnil procesné zavinenie odporcu na zastavení konania (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.) v časti o zaplatenie 87,32 eur (keďže túto platbu, na ktorú mal navrhovateľ nárok, zaplatil odporca až po podaní žaloby, teda v tejto časti bola žaloba podaná dôvodne) a na druhej strane neúspech navrhovateľa vo zvyšnej časti, teda pokiaľ ide o ním uplatňované úroky z omeškania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie písomne na Okresný súd Bánovce nad Bebravou do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- odvolacím súdom má byť schválený zmier;

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.